

Trang kommer til Fattigvæsenet. Men fremdeles og vigtigere: Hvad er Alderdomsunderstøttelsen? Det er slet ikke saa let at sige. Er det noget, der er helt forskellig fra Fattigunderstøttelse, eller er det en anden Form for Fattigunderstøttelse? Efter min Mening er det det sidste. Det er i Virkeligheden to Slags Fattigunderstøttelser. Den ene kalde vi Alderdomsunderstøttelse, og den anden vedblive vi at kalde Fattigunderstøttelse. Det er ikke nogen Modstander af den nævnte Lov, men tværtimod en Tilhænger af den, der stærkere end nogen anden har hævdet noget saadant, det ærede skarpsindige Medlem for Slubbekøbing (N. J. Larsen). Han har netop hævdet, at den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov var en Gennemførelse af de Krav, som Venstre havde stillet lige fra 1848, og som særlig Tscherning havde været Talsmand for, nemlig at skelne mellem værdige og uværdige fattige. Hvis det nu er en anden Form for Fattigunderstøttelse, synes jeg ikke, at man behøver at bruge saa store Ord, om man siger, at vedkommende skal have holdt sig fri for det almindelige Fattigvæsen i 5 Aar i Stedet for i 10; for at gøre sig værdig til at være paa den rette Side. Og i saa Fald siger jeg, at vi der holde paa de 5 Aar, have Styrken af hele den bestaaende Fattiglovgivnings 5-aarige Periode i øvrigt paa dette Omraade. Er det derimod noget væsentlig forskelligt, en Statspension eller hvad man vil kalde det, og som jeg ønsker, at Alderdomsunderstøttelsen skulde være, gælder det om humanit at undersøge, hvad der naturligt bør og kan kræves af den vedkommende, og ogsaa der ere vi komne til det Resultat, at 5 Aar er det nok at opstille som den Tid, hvori den vedkommende skal have holdt sig fri for Fattigvæsenet. Det ærede Medlem har vist aldrig her i Tinget sagt, hvad hans Mening er om Alderdomsunderstøttelsesloven. Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at han mener det samme som jeg, at det er en anden Form for Fattighjælp. Men saa synes det, at det vi hævde, at den vedkommende maa betragtes som værdig trængende, naar han har holdt sig fri i 5 Aar, er stærkere end at forlange 10 Aar.

Derimod gjorde det ærede Medlem en stærkere Opposition mod vort andet Ændringsforslag, at ogsaa den Indtægt, som vedkommende havde gennem personligt Arbejde, skulde ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang kunne regnes fra det, som vedkommende havde som Indtægt.

Det ærede Medlem sagde, at det var umuligt at administrere Alderdomsunderstøttelsesloven, naar en saadan Bestemmelse kom ind deri. Dertil vil jeg sige, at det ene er paa dette Punkt lige saa vanskeligt som det andet; det ærede Medlem kan paa ingen som helst mulig Maade sige, at det er vanskeligere at tage Hensyn til, hvad vedkommende har ved Selverhverv, end til, hvad vedkommende har ved privat Understøttelse, det ene er lige saa ubestemt som det andet. Lad mig tage Tilfældet ganske praktisk. Der er en Arbejdsgiver, som har en gammel Mand eller en gammel Kone i sin Tjeneste, og saa siger han til ham eller til hende: Nu kan Du ikke tjene længere, men Du skal ikke lide Nød paa dine gamle Dage, jeg tilsiger Dig en Understøttelse af saa og saa meget. Saa vil altsaa det ærede Medlem indrømme, at i dette Tilfælde er det rimeligt og billigt, at dette Beløb holdes uden for det, som vedkommende har i Indtægt, ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang. Men nu gør Arbejdsgiveren noget andet. Han siger: Du kan ikke mere taale det strenge Arbejde, du er sat til, du skal have det lempeligere paa dine gamle Dage; gaa du nu her og trids om og pil lidt ved Arbejdet hist og her saa godt, du kan, og saa giver jeg dig den samme Løn som tidligere. Saa siger det ærede Medlem, at da kan der ikke tages Hensyn dertil, saa bliver det noget ubestemt noget. Det ærede Medlem maa undskyldte mig; det forekommer mig, at hvis man kan komme over det ene, kan man ogsaa komme over det andet. Nu skal jeg villig indrømme, som jeg sagde i min første Bemærkning, at hele Sagen er saare vanskelig, men er man kommen ud over det ene, kan man ogsaa komme ud over det andet; og anser man selve Tankegangen i Regeringens Forslag for rigtig, kommer man ogsaa sagtens ud over dette. Men hvorledes kommer man ud over det? Ja, det kommer man ganske simpelt ud over: Thi uagtet Alderdomsunderstøttelsesloven siger, at Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes nødvendige Underhold, og dette synes at være en ganske klar og tydelig Bestemmelse, saa ved det ærede Medlem, som har haft saa meget at gøre med Administrationen af denne Bestemmelse, dog godt, at ogsaa denne Lov er saare elastisk, og at den anvendes efter Omstændighederne, efter Forholdene; thi hvis man ikke gjorde det, vilde Bestemmelsen være ganske me-